EL PERFIL

Enric EZ: **“Cal entendre la importància del procés de creació més que l’objectiu”**

Amb tan sols sis anys, Enric EZ (Barcelona, 1984) va començar a estudiar a l’Escola de Música de Guinardó. Més tard, es formaria al Conservatori del Liceu i a l’Esmuc. Ha desenvolupat una trajectòria vinculada a la creació, la producció i la col·laboració musical en àmbits diversos, des dels escenaris fins al món publicitari passant pels projectes d’artistes com Pau Vallvé, Guillem Albà, Roser Loscos o Aziza Brahim. Ha publicat quatre discs, l’últim dels quals és *La Ruta Natural*, nascut durant una travessa de 410 km pel Pirineu.

Per **IGNASI GÓMEZ** / Foto de **CLAUDIA STECCATO**

– Què recorda d’aquell primer contacte amb la música i en quin moment va entendre que acabaria sent una part fonamental de la seva vida?

Recordo especialment el dia que va aparèixer una guitarra per casa. Era de la meva mare i estava en condicions precàries, tan sols tenia dues cordes, però la duia a tot arreu. Llavors encara no n’era conscient, però va ser l’inici de tot. Des d’aquell moment la música va esdevenir fonamental a la meva vida.

– La seva trajectòria ha passat per la composició, la producció, l’audiovisual i nombrosos projectes, entre els quals el seu propi. Com ha canviat la seva manera d’entendre la música al llarg dels anys?

Quan vaig començar a estudiar la carrera de música van començar els meus dubtes. En aquell moment semblava que m’havia de decidir per un sol instrument o disciplina i això em creava contradiccions perquè a mi sempre m’ha agradat jugar i investigar. El que no vaig imaginar és que trobaria la manera d’ajuntar-ho tot en un projecte. Tot i que vist ara des de la distància i amb tot el procés viscut, trobo que té sentit.

– Al febrer va presentar el seu quart treball, *La Ruta Natural*, les cançons del qual neixen, en bona part, durant la Gira Transpirinenca que va fer el 2024: 410 km passant pels Pirineus i fent concerts.

Va ser una gira plena de contrastos i desafiant en molts sentits. Un dels aprenentatges més grans crec que és comprendre la importància del procés més que l’objectiu. Tant és així que nou mesos abans de començar el camí ja m’estava transformant per dins. El disc va ser una conseqüència més d’una experiència que em va donar molt per reflexionar i explicar.

– En aquest nou projecte sorgeix el concepte *Batarra*, que uneix bateria, baix i guitarra.

La *Batarra* és un punt de convergència en el meu camí com a músic. Al llarg dels anys he anat sumant diferents instruments fins a trobar una combinació que em permet explorar totes les dinàmiques, d'una banda, en una sola persona i, el més important, cent per cent en directe, sense bases pregravades. Tot en conjunt em permet concebre els concerts d'una manera, no sé si diria innovadora, però sí molt personal.

– Ha presentat recentment aquesta proposta a Lleida, entre altres llocs.

Amb la Big Band Duo, juntament amb la Claudia Steccato, fem un viatge plegats a través dels paisatges de la consciència. Procurem que sigui un directe dinàmic, interpel·latiu i ple de matisos.

– Què li ha aportat treballar en universos artístics tan diversos?

Crec que tot es nodreix recíprocament de tot. Treballar amb diversos artistes em dona una bona visió perifèrica i infinitat de recursos que, dins del meu projecte, es converteixen en noves perspectives i noves eines que puc fer servir quan treballo amb altres professionals. Creixement i aprenentatge constant, vaja.

– Busca res que encara no hagi trobat?

Sento que soc on vull ser com a músic i estic molt agraït d'haver arribat fins aquí. No obstant, sempre he estat una mica esclau de les meves inquietuds, així que quan he sentit certa estabilitat artística he tendit a reformular la meva situació i això sempre genera noves preguntes i objectius. Encara no sé el què, però sé que continuaré buscant.